

Publicerad 2006-08-02 19:47 av Cassidy

Anorexia

Varje tugga växer i munnen på mig.
Jag kan inte se på mig själv i spegeln.
Vågen skrattar åt mig, det har den alltid gjort.
Amfetaminburken står på mitt skrivbord,
Den är nästan slut.
Jag lider av mat, mat är dåligt, säger en röst
I huvudet på mig om och om igen.

Jag stirrar på maten som ligger i tallriken,
Hela portionen är kvar. orörd.
Jag är ensam hemma, helt ensam.
Maten skrattar åt mig, "vill du inte vara fet längre!?"
Hånar den mig.
Jag lämnar maten orörd och springer upp på toaletten
och spyr upp galla och Amfetamintabletter.
Jag tittar på personen i spegeln,
Men nu ser jag med verklighetens ögon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cassidy med Poeter.se id #8502 innehar upphovsrätten